

สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ
The Operational Problems in Management of Physical Activity among
Students in the Northern Regions by Rajabhat University

ภาคภูมิ โชคทวีพานิช^{1*}, ภูฟ้า เสวกพันธ์², ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ² และ พงษ์เอก สุขใส²

Bhakbhum Choktaweepanich^{1*}, Pufa Savagpun², Taweesak Sawangmek² and Phong-ek Suksai²

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์^{1*}

ภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร^{2,3,4}

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ จำนวน 8 แห่ง โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 2,048 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม ที่มีค่าความน่าเชื่อถือ เท่ากับ 0.81 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างมีช่วงเวลาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางกายในช่วงเวลา 16.00-18.00 น. จำนวน 1,078 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 โดยกลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเดินทางในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่พบว่า ใช้จักรยานยนต์เป็นพาหนะ จำนวน 1,058 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ โดย 1) ด้านบุคลากรมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.11$, $SD=1.31$) 2) ด้านงบประมาณมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.30$) 3) ด้านวัสดุ อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$) 4) ด้านการจัดการมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$)

ดังนั้นผลการวิจัย สามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาที่เหมาะสมในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือต่อไปได้

คำสำคัญ: สภาพปัญหาการจัดการ, กิจกรรมทางกาย, มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

*ผู้ให้การติดต่อ (Corresponding e-mail: pakphomc@gmail.com เบอร์โทรศัพท์ 081-7866607)

Abstract

This descriptive research from Rajabhat University aimed to examine the operational problems in management of physical activity among students in the Northern Regions. Participants were 2,048 students recruited from 8 campus of Rajabhat University in the northern regions of Thailand, by using multi-stage sampling. Questionnaire was used to collect the opinions of participants related to physical activity management. Reliability of the questionnaire was examined, yielding a value of .81. Data were analyzed by descriptive statistics.

The finding showed that most participants: 1) were interested in attending the physical activities between 4.00-6.00 pm (52.6%), and 2) used a motorcycle as a transportation mean in their daily life (51.7%). The opinions of participant towards the problems about implementation of physical activity in all factors were at a medium level, including: 1) personnel ($M = 3.11$, $SD = 1.31$), 2) budget ($M = 3.04$, $SD = 1.30$), 3) equipment, materials, place, and other facilities ($M = 3.04$, $SD = 1.34$), as well as 4) management ($M = 3.04$, $SD = 1.34$).

The research results can be used as basic information for the management of physical activity that is appropriate for students at Rajabhat University in the Northern Regions.

Keywords: Operational Problems Management, Physical Activity, Northern Regions, Rajabhat University

บทนำ

มหาวิทยาลัย เป็นสถาบันการศึกษา ซึ่งมีบทบาทหน้าที่อันสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยการผลิตทรัพยากรบุคคลากรให้มีความรู้ และความสามารถขั้นสูง เพื่อออกไปพัฒนาประเทศและสังคม ซึ่งทรัพยากรบุคคลเหล่านั้นควรได้รับการพัฒนาให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา (Liengjindathawon, 2016) ดังนั้นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษา จึงไม่เพียงแต่การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ความรู้แก่นักศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าต่อสังคมและประเทศชาติ (Kajornsinsin, & Boonreang Kajornsinsin, 1998) การพัฒนานักศึกษายังมุ่งให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางด้านสติปัญญา ความคิด ทักษะคติ ค่านิยม การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ การมีความรับผิดชอบ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ (Ayudhaya, 1987)

ในความสัมพันธ์ทางด้านร่างกายนั้น ประเทศไทยได้มีการส่งเสริมสุขภาพของคนไทยตามแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) มีเป้าหมายให้ประชาชนมีการออกกำลังกาย ร้อยละ 60 (Office of the National Economics and Social Development Board, 2012) และในแนวทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนากีฬาแห่งชาติ ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของการกีฬาแห่งประเทศไทย ตามแผนงานหลักที่ 2 เรื่องการพัฒนา

กีฬาเพื่อมวลชน มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยได้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำร้อยละ 60 ซึ่งจากแนวทางการส่งเสริมที่ผ่านมา ผลการดำเนินงานไม่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย (Sports Authority of Thailand, 2012)

ด้วยสาเหตุจากความเจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ให้มีความสะดวกสบายและช่วยลดการใช้แรงงานทำงานมากขึ้น ต่างจากอดีตที่มนุษย์ ต้องยังชีพด้วยการใช้กำลังกาย ซึ่งการใช้กำลังกายนั้น ร่างกายจะหลั่งสารอะดรีนาลีนจากต่อมหมวกไต ทำให้ร่างกายมีการตื่นตัวและมีกำลัง สามารถเคลื่อนไหวใช้ร่างกายในการทำงานได้และจากการที่มนุษย์มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ชีวิตประจำวันมีการใช้ร่างกายทำงานหรือออกกำลังกายน้อยลง ส่งผลให้ระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายไม่แข็งแรง ทำให้สมรรถภาพทางกายลดลง ทั้งที่สมรรถภาพเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ และต้องสร้างเสริมให้เกิดขึ้นเพราะเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานของการมีสุขภาพดี และนำไปสู่สมรรถภาพทางกายให้เกิดผลเร็วยิ่งขึ้น (Kariya, 2002)

สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Economic and Social Statistics Bureau National Statistical Office, 2013) ได้ทำการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2555 ซึ่งมีผลจากการสำรวจที่น่าสนใจคือ คนไทยเริ่มใช้เทคโนโลยีตั้งแต่อายุ 6 ปีขึ้นไป โดยเยาวชนอายุ 15-24 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของนักศึกษาซึ่งได้มีการใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 51.9 และ ร้อยละ 42.2 ใช้โทรศัพท์มือถือเล่นเกม และที่น่าสนใจเยาวชนไทยใช้อินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์และมือถือสูงถึง 3.1 ชั่วโมงต่อวัน ครอบคลุมปีอันดับ 1 ในเอเชีย ซึ่งสถิติเหล่านี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับ ด้วยราคาเครื่องที่ถูกลง ทำให้การเข้าถึงมีมากขึ้น และจากการสำรวจ ดังกล่าว เมื่อพิจารณาการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตในแต่ละระดับการศึกษา พบว่า ผู้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีสัดส่วนการใช้คอมพิวเตอร์สูงสุด คือ ร้อยละ 86.1 ซึ่งการใช้คอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่ใช้เพื่อความบันเทิงสูงสุด ร้อยละ 61.7 รองลงมาใช้เพื่อเล่นเกม ร้อยละ 59.6 ใช้เพื่อท่องอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 57.4 ใช้เพื่อการเรียน ร้อยละ 51.4 และใช้เพื่อทำงาน ร้อยละ 33.9 สำหรับความถี่ในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยในรอบ 12 เดือน พบว่า ส่วนใหญ่ใช้คอมพิวเตอร์ค่อนข้างบ่อย (1-4 วัน ใน 1 สัปดาห์) ร้อยละ 52.6 รองลงมาใช้คอมพิวเตอร์เป็นประจำเกือบทุกวัน (5-7 วัน ใน 1 สัปดาห์) ร้อยละ 42.5 และใช้ค่อนข้างน้อย (1-3 วัน ใน 1 เดือน) ร้อยละ 4.6 และจากการสำรวจสถานที่ที่ใช้คอมพิวเตอร์พบว่า ส่วนใหญ่ใช้ที่บ้าน คือ ร้อยละ 59.9 รองลงมาใช้ที่สถานศึกษา ร้อยละ 49.3 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของสำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานสถิติแห่งชาติ (Economic and Social Statistics Bureau National Statistical Office, 2010) ในการสำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2551 ที่ใช้คอมพิวเตอร์ จำแนกตามแหล่งที่ใช้ พบว่า สถานที่ใช้คอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่ใช้ที่สถานศึกษา คือ ร้อยละ 69.88 รองลงมาใช้ที่บ้าน ร้อยละ 24.02 จากข้อมูลทั้ง 2 ก็ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสถานศึกษาในการเป็นสถานที่ ที่เด็กและเยาวชนใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมในเวลาว่าง

โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Office, 2009) ได้มีการจัดทำการศึกษาการใช้เวลาว่างของประชากร พ.ศ. 2552 ในผู้ที่มีอายุ 10 ปีขึ้นไป ซึ่งจากข้อมูลสามารถสรุปได้ว่าการใช้เวลาว่างของประชากรส่วนใหญ่ไปมุ่งเน้นในการเข้าชมเหตุการณ์ สถานที่ทางวัฒนธรรม บันทึกลง 3.3 ชั่วโมงต่อวัน และด้านการสื่อสารมวลชน โดยใช้เวลา 3.1 ชั่วโมงต่อวัน แต่ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมทางกายโดยการเล่นกีฬาเพียง

แค่ 1.6 ชั่วโมงต่อวัน แต่อย่างไรก็ตาม สำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Office, 2012) สำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายปี พ.ศ. 2554 เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลจำนวน และคุณลักษณะทั่วไปของผู้ที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย รวมทั้งพฤติกรรมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายกับการสำรวจที่ผ่านมา (ปี 2547 และ 2550) พบว่า อัตราการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ลดลงประมาณร้อยละ 3 และจากการสำรวจสถานที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายพบว่า ร้อยละ 38.9 ของผู้ที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนิยมใช้บริเวณบ้านเป็นสถานที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย รองลงมาคือสนามกีฬาของสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.9 สวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 13.9 และบริเวณสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.6

จากข้อมูลที่ได้กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ความเจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้เข้ามามีบทบาทต่อการใช้ชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก ก่อให้เกิดการขาดการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายมากขึ้น และจากข้อมูลจะเห็นว่า ผู้ที่ใช้เทคโนโลยีมากที่สุดคือกลุ่มนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และใช้เพื่อความบันเทิงเป็นหลัก (Rungreangthanapol, & Limareesuk, 2014) ซึ่งแม้แต่ในเวลารว่าง การใช้เวลารว่างในการทำกิจกรรมทางกายก็น้อยกว่าการเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อความบันเทิง นอกจากนี้แล้วข้อมูลดังกล่าว เราสามารถสังเกตเห็นได้ว่า สถานศึกษาถือเป็นแหล่งรวมคนเพื่อให้เกิดการใช้เวลารว่างในการออกกำลังกาย รองลงมาจากบ้าน ด้วยสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ดังนั้นการสร้างเสริมสุขภาพนับเป็นกลยุทธ์สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาภาวะสุขภาพของประชาชนไทยในทุกกลุ่มวัย อีกทั้ง องค์การอนามัยโลกระบุว่าสาระสำคัญประการหนึ่งของการสร้างเสริมสุขภาพ คือการส่งเสริมกิจกรรมทางกาย (Promoting Physical Activity) เพราะการไม่มีกิจกรรมทางกาย เป็นสาเหตุสำคัญของการตายกว่า 2 แสนรายต่อปี นอกจากนี้เป็นสาเหตุการเจ็บป่วย ปัจจัยเสี่ยงที่นำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ และการมีวิถีชีวิตที่ต้องนั่งอยู่นาน ๆ เป็น 1 ใน 10 ของสาเหตุของการตายและความพิการในระดับโลก เพิ่มอัตราเสี่ยงของโรคหัวใจและหลอดเลือดสูงเป็น 2 เท่าของผู้ที่มีกิจกรรมทางกายอย่างสม่ำเสมอ และยังเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้เกิดโรคเบาหวาน โรคมะเร็งเพิ่มมากขึ้น

จากความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและสถานการณ์ ในการแข่งขันในปัจจุบันที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในชีวิตก่อให้เกิดการลดการเคลื่อนไหวของร่างกาย การไม่เห็นถึงความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย และการขาดการส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางกายอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงปัญหาและความสำคัญของการขาดการจัดการในเรื่องของกิจกรรมทางกายในสถานศึกษา จึงมีความสนใจในการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดกระบวนการบริหาร ของ Gulick, Luther, & Lindon Urwick. (1937) เป็นหลัก

ของกระบวนการบริหารทั่วไปที่สามารถใช้กับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมนั้นดำเนินไปได้ อย่างเต็มศักยภาพ สอดคล้องกับสภาพการณ์จริง ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ด้าน คือ 1) ด้านบุคลากร 2) ด้านงบประมาณ 3) ด้านวัสดุ อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก และ 4) ด้านการจัดการ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ 8 แห่ง จำนวน 90,000 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ตามแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ จำนวน 8 สถาบัน ประกอบด้วย 1) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์ จำนวน 186 คน 2) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 162 คน 3) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร จำนวน 148 คน 4) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 208 คน 5) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์ จำนวน 170 คน 6) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 508 คน 7) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 428 คน และ 8) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง จำนวน 238 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2,048 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามการศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นลักษณะแบบ เลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ราชภัฏภาคเหนือ เป็นรายด้านประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเกิต (Likert Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน), เห็นด้วย (4 คะแนน), ไม่แน่ใจ (3 คะแนน), ไม่เห็นด้วย (2 คะแนน) และ ไม่เห็น ด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเสนอแนะปัญหาอื่นๆ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือในการวิจัยผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ทำการ วิเคราะห์หาความเชื่อมั่น ในกลุ่มนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) .60-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha) เท่ากับ .81

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ร่วมกับผู้ช่วยวิจัย ก่อนการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัย ได้จัดอบรมผู้ช่วยวิจัยในการรวบรวมข้อมูล ให้ผู้ช่วยวิจัยทุกท่านได้เข้าใจในประเด็นสอบถามร่วมกัน ตลอดจน ได้ฝึกหัดวิธีสอบถามที่จะไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงระหว่าง วันที่ 1 ธันวาคม 2559 - 31 มีนาคม พ.ศ. 2560 จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 2,048 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (Boonchom, 2554)

4.50-5.00 หมายถึง มีสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง มีสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายฯ อยู่ในระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง มีสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายฯ อยู่ในระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง มีสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายฯ อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง มีสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การพิทักษ์สิทธิตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย วัตถุประสงค์ การวิจัย การเก็บรักษาความลับ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย สิทธิในการปฏิเสธ การเข้าร่วมโครงการหรือ ยุติโครงการได้ตลอดเวลาโดย ไม่มีผลต่อการศึกษาในหลักสูตรของนักศึกษา ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างตัดสินใจ และยินยอมในการตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2,048 คน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 508 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,076 คน คิดเป็นร้อยละ 52.54 มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายมากที่สุด 1-2 ปี จำนวน 618 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 มีช่วงเวลาที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางกายส่วนใหญ่พบว่า อยู่ระหว่างเวลา 16.00-18.00 น. จำนวน 1,078 คน คิดเป็นร้อยละ 52.64 และมีรูปแบบการเดินทางในชีวิตประจำวัน ได้ใช้จักรยานยนต์เป็นพาหนะ จำนวน 1,058 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 ตามลำดับ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ในภาพรวมและจำแนกรายด้าน ($n=2,048$)

สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกาย	M	SD	ระดับ
ด้านบุคลากร	3.11	1.31	ปานกลาง
ด้านงบประมาณ	3.04	1.30	ปานกลาง

ตาราง 1 (ต่อ)

สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกาย	M	SD	ระดับ
ด้านวัสดุ อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.04	1.34	ปานกลาง
ด้านการจัดการ	3.04	1.34	ปานกลาง
รวม	3.06	1.32	ปานกลาง

จากตาราง 1 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยโดยความอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.06$, $SD=1.32$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบุคลากรมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.11$, $SD=1.31$) รองลงมา คือ ด้านงบประมาณมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.30$) ด้านวัสดุ อุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$) และด้านการจัดการมีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$)

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านบุคลากรจำแนกรายข้อ (n=2,048)

สภาพปัญหาด้านบุคลากร (Man)	M	SD	ระดับ
1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา มีจำนวนไม่เพียงพอ	3.16	1.31	ปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ขาดความรู้ความสามารถ ในการจัดการกิจกรรมทางกาย	3.07	1.26	ปานกลาง
3. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ขาดความกระตือรือร้น ในการจัดการกิจกรรมทางกาย	3.13	1.34	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ขาดความเอาใจใส่ ในการจัดการกิจกรรมทางกาย	3.08	1.31	ปานกลาง
รวม	3.11	1.31	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านบุคลากรในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.11$, $SD=1.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษามีจำนวนไม่เพียงพอ ($M=3.16$, $SD=1.31$) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาขาดความกระตือรือร้น ในการจัดการกิจกรรมทางกาย ($M=3.13$, $SD=1.34$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ขาดความรู้ความสามารถ ในการจัดการกิจกรรมทางกาย ($M=3.07$, $SD=1.26$)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านงบประมาณจำแนกรายข้อ (n=2,048)

สภาพปัญหาด้านงบประมาณ	M	SD	ระดับ
1. งบประมาณในการซ่อมแซม บำรุงรักษา จัดหาอุปกรณ์และสถานที่สำหรับกิจกรรมทางกายของนักศึกษามีไม่เพียงพอ	3.03	1.31	ปานกลาง
2. การดำเนินงานและค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในแต่ละปีมีการจัดสรรงบประมาณที่ไม่เพียงพอ	3.05	1.29	ปานกลาง
3. ขาดการรายงานผลข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา	3.04	1.31	ปานกลาง
รวม	3.04	1.30	ปานกลาง

จากตาราง 3 สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านงบประมาณ ในภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การดำเนินงานและค่าใช้จ่ายด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในแต่ละปีมีการจัดสรรงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ($M=3.05$, $SD=1.31$) รองลงมาคือข้อ ขาดการรายงานผลข้อมูลรายรับ-รายจ่าย ด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ($M=3.04$, $SD=1.31$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ งบประมาณในการซ่อมแซม บำรุงรักษา จัดหาอุปกรณ์และสถานที่สำหรับกิจกรรมทางกายของนักศึกษามีไม่เพียงพอ ($M=3.03$, $SD=1.31$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านวัสดุอุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกจำแนกรายข้อ (n=2,048)

สภาพปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	M	SD	ระดับ
1. จำนวน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้	3.07	1.32	ปานกลาง
2. ขาดคู่มือ/คำอธิบาย/ข้อแนะนำในใช้งานของวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษา	3.02	1.30	ปานกลาง
3. ขาดการบำรุงรักษา วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก	3.02	1.35	ปานกลาง
4. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่ทันสมัย	3.04	1.40	ปานกลาง

ตาราง 4 (ต่อ)

สภาพปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก	M	SD	ระดับ
5. วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่มีมาตรฐาน	3.01	1.32	ปานกลาง
6. การจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่เป็นระบบ	3.06	1.36	ปานกลาง
รวม	3.04	1.34	ปานกลาง

จากตาราง 4 ปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ จำนวน วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ใช้ ($M=3.07$, $SD=1.32$) รองลงมาคือ การจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่เป็นระบบ ($M=3.06$, $SD=1.36$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ในกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่มีมาตรฐาน ($M=3.01$, $SD=1.32$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านการจัดการจำแนกรายข้อ (n=2,048)

สภาพปัญหาด้านการจัดการ	M	SD	ระดับ
1. การจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาให้กับนักศึกษาขาดความต่อเนื่องและเป็นไม่ระบบ	3.06	1.35	ปานกลาง
2. การดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาขาดความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆที่เกี่ยวข้อง	3.07	1.32	ปานกลาง
3. การให้บริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาขาดการจัดระบบ	3.01	1.33	ปานกลาง
4. การดำเนินโครงการไม่เป็นไปตามปฏิทินและแผนงานที่กำหนดไว้	3.04	1.35	ปานกลาง
5. การประชาสัมพันธ์ถึงการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาไม่ทั่วถึง	3.03	1.34	ปานกลาง
รวม	3.04	1.34	ปานกลาง

จากตาราง 4 ปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ด้านการจัดการ ในภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง ($M=3.04$, $SD=1.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ การดำเนินงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาขาดความร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ที่

เกี่ยวข้อง ($M=3.07$, $SD=1.32$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมทางกายของนักศึกษาให้กับนักศึกษาขาดความต่อเนื่องและเป็นไม่ระบบ ($M=3.06$, $SD=1.35$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการให้บริการวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษาขาดการจัดระบบ ($M=3.01$, $SD=1.33$)

อภิปรายผล

การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ พบว่าสภาพปัญหาปัจจุบันในการจัดการกิจกรรมทางกาย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านบุคลากร ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา

ระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ โดยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้าน มีสภาพการจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ khawsabay (2003) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ซึ่งพบว่านโยบายส่งเสริมการออกกำลังกายเป็นปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมการออกกำลังกาย เช่นเดียวกับ Serirat (2002) ที่ได้กล่าวว่าการกำหนดนโยบายเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะจะส่งผลต่อการจัดการ อีกทั้งยังส่งผลต่อการปฏิบัติการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย Ratsingh (2549) ได้สนับสนุนเพื่อเติมว่า นโยบาย จะเป็นข้อมูลพื้นฐานของการจัดการ การวางแผน และด้านงบประมาณไว้ล่วงหน้าอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ยังมีผลการสรุปการดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ในยุทธศาสตร์ที่ 1: การส่งเสริมให้เกิดความรู้และความตระหนักด้านการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีเป้าประสงค์หนึ่งที่ต้องการให้เกิดคือ มีความเข้าใจและมีความตระหนักในกิจกรรมทางกาย การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา โดยมีผลการสรุปการดำเนินงานคือ อุปสรรคที่สำคัญในการพัฒนาการออกกำลังกายและการกีฬาขั้นพื้นฐานคือ การพัฒนาไม่ได้เป็นนโยบายและเป้าหมายหลักสำหรับระบบการศึกษา มีสถานที่ออกกำลังกายไม่เพียงพอ การสนับสนุนการออกกำลังกายขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร ขาดผู้นำการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่สามารถให้ความรู้และนำการออกกำลังกายได้ ไม่มีระบบที่ชัดเจนและยั่งยืนในการพัฒนา ประชาชนทั่วไปขาดความเข้าใจขั้นพื้นฐาน และขาดความตระหนักถึงความสำคัญของวิทยาศาสตร์การกีฬา บุคลากรด้านวิทยาศาสตร์การกีฬามีจำนวนไม่เพียงพอในทุกระดับ และองค์ความรู้ยังไม่ถูกนำไปใช้เท่าที่ควร

การนำผลการวิจัยไปใช้

งานการกีฬา กองกิจการนักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกๆระดับ ควรวางแผนระยะยาวเกี่ยวกับการพัฒนาสถานที่สนับสนุนการจัดการกิจกรรมทางกาย การพัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจกรรมทางกายของนักศึกษา รวมถึงงบประมาณสนับสนุนในการจัดหาและซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์ และจัดเตรียมสถานที่ในการจัดการกิจกรรมทางกายต่าง ๆ รวมถึงการจัดโครงการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาการส่งเสริมการจัดการกิจกรรมทางกายของนักศึกษา ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ

2. ควรศึกษาแนวทางการปฏิบัติในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางกาย ของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือเพื่อเป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ

References

- Tiaotrakul, A. (2013) A Study of Problems, Corrective Measures, and Guidelines for Developing Sport Club Management of Undergraduate Students in Naresuan University. *Journal of education Naresuan University*, (15)4: 105-113. (in Thai)
- Khawsabay, B. (2546). *Factors Affecting Exercise for the Health of Patients in the Crown Hospital*. Bangkok: Kasetsart University. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2011). *Basic of Research*. (Ed 9th). Bangkok: Suweeriyasan Publishing. (in Thai)
- Economic and Social Statistics Bureau National Statistical Office. (2010). *Multiple Indicator Cluster Survey (Mics) in Thailand, 2008*. Bangkok: Statistical Forecasting Bureau National Statistical Office.
- Economic and Social Statistics Bureau National Statistical Office. (2013). *The 2012 Household Survey on the Use Information and Communication Technology*. Bangkok: Statistical Forecasting Bureau National Statistical Office.
- Fayol, Henri. (2013). *Management Principle*. Retrieved March 15, 2013, from www.tpa.or.th/writer/read_this_book_topic.php.
- Gulick, Luther, Lindon Urwick. (1937). *Paper on the Science of Administration*. Clifton: Augustus M. Kelley.
- Pataragesvit, J., & Tingsabhat, S. (2015). GUIDELINES FOR MANAGING AFTER-SCHOOL PHYSICAL ACTIVITIES IN ELEMENTARY SCHOOLS UNDER BANGKOK METROPOLITAN ADMINISTRATION. *Online Journal of Education*, (10)2: 407-421. (in Thai)
- Liengjindathawon, O. (2016). Change Management of Rajabhat University Toward Education Standard Control Policy. *Proceeding The 5th Suan Sunandha Academic National Conference on "Research for Sustainable Development"*. Suan Sunandha Rajabhat University: PP 489-508.
- National Statistical Office. (2009). *The 2009 Time Use Survey, National Statistical Office*. Bangkok: Statistical Forecasting Bureau National Statistical Office.
- National Statistical Office. (2012). *Survey on Population Behavior in Playing or Physical Exercise and Mental Health, 2011*. Bangkok: Statistical Forecasting Bureau National Statistical Office.
- Office of the National Economics and Social Development Board. (2012). *The Eleventh National Economic and Social Development Plan (2012 - 2016)*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.

- Office of the National Education Commission. (1999). *National Education Act of B.E. 2542* (1999). Bangkok: Office of the National Education Commission.
- Janwantanakul, P. (2008). *SORTS PHYSICAL THERAPY*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Serirat, S. (2002). *Organization and Management*. Bangkok: Thamasan. (in Thai)
- Sports Authority of Thailand. (2012). *The National Sports Development Plan V (2012-2016)*. Bangkok: New Thai Mit Publishers.
- RatSingh, T. (2006). *A study of Sports Management in Chulalongkorn University*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Devahasatin, W., & Ayudhaya, N. (1987). *Student Personnel Work*. Bangkok: Faculty of Education Chulalongkorn University. (in Thai)